

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a 18-a după Rusalii

Evangelhia duminicii

Pescuirea minunată (Ev. Luca 5, 1-11)

În vremea aceea Iisus ședea lângă lacul Ghenizaret și a văzut două corábii oprite lângă țărm, iar pescarii, coborând din ele, spălau mrejele. Atunci El, urcându-Se într-una din corábii, care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat și, șezând în corabie, învăța din ea mulțimile. Iar când a încetat să vorbească, i-a zis lui Simon: Îndepărtează-te la adânc și lăsați în jos mrejele voastre ca să pescuiți. Și, răspunzând, Simon a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic n-am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele. Și, făcând ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, încât li se rupeau mrejele. De aceea, au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie să vină să-i ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se scufunde. Iar Simon-Petru, văzând aceasta, a căzut în genunchi, înaintea lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos! Căci spaimă îi cuprinsese, pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuirea atâtor pești. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau împreună cu Simon. Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni. Și, trăgând corăbiile la țărm, au lăsat totul și au mers după El.

Sfântul Sfințit Mucenic Foca, Episcopul de Sinope

Sfântul Foca a trăit în timpul împăratului Traian (98-117), fiind originar din orasul Sinope. Pamfil, tatăl lui, de meserie constructor de corábii și Maria mama sa, au aprins în Foca din copilărie dorul după Hristos. Pentru viața virtuoasă, a fost hirotonit episcop în Sinope

Sfântul Foca din tinerețe era plin de darul Duhului Sfânt, gonindu-i pe demoni din oameni și

tămăduind neputințele. Fiind ales episcop în cetatea Sinopiei a întors mulți oameni de la rătăcirea lor și pe păgâni de la închinarea la idoli i-a adus la cunoștința Unuia Dumnezeu.

Sursa: doxologia.ro

Colectă umanitară pentru sinistrați

Urmare îndemnului Patriarhiei Române, Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei a făcut un apel ca preoții din cuprinsul Arhiepiscopiei Iașilor să organizeze o colectă umanitară în bani, în comunitățile păstorite, îndemnând și enoriașii la aceasta, pentru a manifesta compasiunea în fața suferinței fraților noștri, sinistrați din județele Galați și Vaslui, afectați de inundațiile din 13-14 septembrie 2024.

În urma manifestării fenomenelor hidrometeorologice, situațiile cele mai dificile s-au înregistrat în 11 localități din județul Galați și în 5 localități din județul Vaslui, fiind afectate peste 5.000 de gospodării (parțial sau total) și peste 15.000 persoane. Astfel, în perioada 13 - 19 septembrie a.c., au fost evacuate/salvate din calea viiturilor 354 persoane din județele menționate.

Luând act cu întristare de cele de mai sus, Parohia Toma Cozma organizează strângere de fonduri pentru sinistrații din județele Galați și Vaslui, în Duminicile 18 și 19 după Rusalii, respectiv, 22 și 29 septembrie.

Sumele colectate vor fi transmise către Protopopiatul Iași I până miercuri 2 octombrie 2024 (prin virament sau numerar), cu mențiunea „sinistrați Galați și Vaslui”.

Pelerinaj în Georgia - ziua a treia

A treia zi din pelerinajul nostru a început cu voie bună și dorința de a vedea și descoperi Georgia. După ziua a doua în care am cutreierat la pas capitala Tbilisi și ne-am recules în bisericile de pe colinele frumosului oraș, ne-am bucurat când am aflat că următoarea zi, va fi mai puțin obositoare, deoarece vom avea de călătorit cu autocarul în interiorul țării, pentru a putea ajunge la diferite complexe monahale sau mănăstiri.

După rugăciunile dimineții, părintele ne-a împărtășit câteva legende și explicații cu referire la proveniența numelui „Georgia”. Astfel se spune că numele țării poate veni de la Sf Gheorghe, sau numele de „georghios” - lucrător al pământului și modul de a se striga unul pe altul așa, ar fi putut da denumirea țării. O altă consemnare spune că „gorg” în limba persană înseamnă lup iar „gorgan” ar fi „țara lupilor”, primind denumirea după modul în care se prezentau la luptă. Rușii numesc țara Gruzia (denumire pe care geogienii nu o agreează) iar în limba localnicilor, numele țării este Sakartvelo (de menționat că doar Lituania folosește acest nume pentru a desemna Georgia). Numele Sakartvelo ar proveni de la Kartlos un strănepot a lui Iafet (unul dintre cei trei fii ai lui Noe).

După interesantele informații împărtășite de părintele Mărgineanu, ghida noastră Mariami ne-a povestit că una dintre cele mai vechi activități pe meleagurile Georgiei ar fi cultivarea viței de vie și obținerea vinului. De altfel descoperirile istorice atestă faptul că un vas ceramic pentru păstrarea vinului, cu o vechime de 8000 de ani, a fost descoperit pe teritoriul actual al Georgiei.

În legănarea lină data de mersul autocarului și vrăjiți de istorioarele aflate de la părintele și de la ghida noastră, am admirat peisajul care încet-încet a devenit un semidesert marcat de dealuri pietroase și pe alocuri cărămizii de la minereurile de fier din sol. Am ajuns la așezământul monahal Garedji, care este foarte aproape de granița cu Azerbaidjanul. Parte din acest complex mănăstiresc este chiar pe graniță, într-o zonă marcată de dispute frontaliere între cele două țări.

Aces complex monahal a fost fondat de David Garedji împreună cu alți 12 călugări sirieni veniți pe acele meleaguri pentru a propovădui creștinismul. Mănăstirea are chilii săpate în piatră dar și un turn de observație asupra întregii regiuni, care a folosit și ca o cetate de apărare. Se spune că David Garedji s-a rugat la Dumnezeu să fie ajutat să găsească locul potrivit pentru mănăstire și în urma rugăciunii sale i-a fost indicat acest loc. Există aici și o sursă de apă, un izvor, în zona munților Garedji.

Se mai spune că David a efectuat o călătorie la

Ierusalim și ajungând în cetatea Ierusalimului a considerat

că nu este vrednic să calce pe urmele pe care a călcat Mântuitorul Iisus Hristos, așa că a hotărât să se întoarcă. A luat totuși trei pietre din Ierusalim. Se spune că unul dintre mării preoți ai Ierusalimului au avut un vis prin care a fost avertizat că cineva a luat o parte din Ierusalim cu el așa că l-au căutat și l-au oprit pe David. I-au luat două din cele trei pietre așa că David s-a întors la mănăstire doar cu una din pietre. Pentru aceasta, georgienii spun că o parte din Ierusalim este la ei și dau o importanță deosebită complexului, atrăgând mulți pelerini. Astfel, ansamblul mănăstiresc Sf. David Garedji este considerat un loc sfânt al georgienilor, comparabil cu ceea ce reprezintă Ierusalimul pentru creștini sau Mecca pentru musulmani.

Din păcate, acea piatră nu mai este păstrată în complexul monahal, fiind dusă în prezent în Tbilisi. Cu siguranță complexul a cunoscut și vremuri mai înfloritoare, mănăstirea arătând acum ca o ruină care mi-a amintit oarecum de cetatea Neamțului.

Dincolo de toate impresiile personale, complexul monahal a fost și este o oază de credință, speranță, rugăciune și cultură, fiind sfințit de sângele celor 6000 de mucenici care au ales să apere credința și teritoriul cu prețul vieții lor în lupta cu perșii în 1615, când călugării au fost masacrați și operele de artă distruse, iar manuscrisele arse. Se povestește că starețul i-ar fi înduplecat pe persani să-i lase să termine sfântă liturghie și să se împărtășească iar după aceea să fie masacrați. Pe locul unde acești martiri au murit a crescut o tufă de trandafir. Nu știu dacă este o coincidență sau nu, dar peisajul roșiatic al dealurilor din zona mănăstirilor amintește de sângele martirilor vărsat pentru apărarea ortodoxiei.

Intrarea în mănăstire s-a făcut prin turnul de apărare și de acolo am ajuns pe zidurile interioare. Accesul în curtea

de jos s-a făcut prin tuneluri și scări dispuse în zidurile complexului. Am găsit și biserica micuță „albă curată și recent refăcută. De la distanță am admirat și chiliile modeste, săpate în piatră ale viețuitorilor din complexul monahal.

Intrarea în mănăstire s-a făcut prin turnul de apărare și de acolo am ajuns pe zidurile interioare. Accesul în curtea de jos s-a făcut prin tuneluri și scări dispuse în zidurile complexului monahal. Am găsit și biserica micuță „albă curată și recent refăcută. De la distanță am admirat și chiliile modeste, săpate în piatră ale viețuitorilor din complexul monahal. Viața lor părea extrem de aspră. În lumina soarelui într-un colț al mănăstirii, firav și plâpând, un copac micuț adăpostea la umbra crengilor subțiri multe rodii. L-am admirat și am părăsit mănăstirea înfruptându-ne din fructele dulci și coapte ale unui smochin, în drum spre autocar.

(va urma)

Ec. Mihaela Borcan

Feluritele forme ale pescuitului (Luca 5, 1-11)

Text și context

Există felurite modalități prin care Dumnezeu se revelează în decursul istoriei. Toate marcate de anumite particularități. Căci, întâlnirea cu Divinul schimbă inimi și vieți. Ea se recunoaște după starea de pace și de bine pe care o pricinuieste. Uneori, e acompaniată de un miracol. Faptele se petrec mereu cu un scop precis. Au o motivație de natură morală și utilitate practică. Ceva asemănător se întâmplă și în cadrul pericopei evanghelice a acestei duminici.

Lacul și corabia

Pe malul lacului Ghenizaret, Hristos vorbește mulțimii setoase de cuvânt. O hrănește duhovnicește. Contextul permite ca acolo lumea să poată șede destul de confortabil și să asculte. Bun orator, atent la nevoile auditoriului, Învățătorul observă două corăbii trase la mal. Cere unuia dintre proprietari, anume Simon, să îi îngăduie să se folosească de ea în scopuri oratorice. Cu un vânt prielnic, timbrul lui ar fi amplificat, iar impactul asupra mulțimii, mai puternic. Omul se conformează, fără să știe ce va urma. Odată încheiat discursul, va fi beneficiarul unei minuni.

Pescuirea și chemarea

Învățătorul îi cere să arunce mreaja, sfidând regulile elementare ale profesiei. Pescar cu vechime, proprietarul corabiei încearcă să se scuze. „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic nu am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele”, va zice el. Totuși, va decide să se conformeze. Va fi răsplătit cu prisosință. Corabia se va umple de pește, încât aproape că se va scufunda. Ajutoarele vor fi solicitate și se vor arăta numaidecât. Ceea ce urmează e cutremurător. Vine să vorbească despre sinceritatea și noblețea unui suflet. Simon cade în genunchi și îi cere Domnului să plece: „Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos”. Cu toate acestea, nu i se va răspunde afirmativ. Dimpotrivă. Va trece printr-un amplu proces de reconversie profesională: „Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni”. Va deveni, din pescar, apostol. Va fi chemat să întindă mrejele pe luciul unei mări mult mai întinse decât micuțul lac galileean. Una mult mai capricioasă și mai periculoasă, ce-i drept. Lumea. Rezultatele vor fi pe măsură. Roada va umple până la sfârșitul veacurilor corabia Bisericii de pești. Va fi formată din cei în inimile cărora cuvântul lui Dumnezeu va găsi răsunet. Conștienți de măreția misiunii și fascinați de cele întâmplate, atât Simon, cât și compatrioții săi vor lăsa imediat totul și-l vor urma. Anilor de ucenicie le vor urma alții, de roadă, dar și bucuria moștenirii Împărăției.

În loc de concluzii

Precum pe Simon, devenit ulterior Petru și pe fiii lui Zevedeu, Hristos ne cheamă și pe noi. Ne invită să devenim pescari de oameni. Să navigăm prin valurile învolburate ale lumii și să nu ne scufundăm. Să aruncăm mreje precum faptele bune și dragostea pentru aproapele, înspre suflete ce stau să se înece din pricina potopului iscat de păcate, patimi, ori meschinării mundane. Să ne reconvertim, schimbându-ne sufletele și să schimbăm astfel fața lumii. Conștienți fiind că, aidoma pescarului, am avut și noi parte de evenimente minunate în viața noastră. Și poate, aidoma lui, simțindu-ne copleșiți de măreția Celui care ne-a călcat pragul sufletului. Îndrăzniți! (Un articol de Protosinghel

**Vrednicului păstor al turmei
lui Hristos, râvnitorului
Ierarh Teodosie, care prin
mucenicie s-a arătat apărător
al Bisericii strămoșești, laudă
de mulțumire îi aducem noi,
nevrednicii; că acesta s-a
arătat odor preastrălucit între
ierarhii Moldovei și pururea
rugător către Dumnezeu
pentru cei ce, cu credință și cu
dragoste, îi cântă: Bucură-te,
Sfinte Ierarhe Teodosie,
Mucenice al lui Hristos!**

Condac 1 din Acatistul
Sfântului Ierarh Mucenic Teodosie de la Mănăstirea
Brazi, care este serbat în această duminică

Cuvintele și faptele lui Iisus, un alt fel de „breaking news”

În vremea aceea era în sinagoga lor un om cu duh necurat, care striga tare, zicând: Ce ai cu noi, Iisuse Nazarinene? Ai venit ca să ne pierzi? Te știi cine ești: Sfântul lui Dumnezeu! Și Iisus l-a certat, zicând: Tăci și ieși din el! Și, scuturându-l duhul cel necurat și strigând cu glas mare, a ieșit din el. Și s-au spăimântat toți, încât se întrebau între ei, zicând: Ce este această învățătură nouă și cu putere? Că și duhurilor necurate le poruncește și I se supun. Și a ieșit vestea despre El îndată pretutindeni, în toată împrejurimea Galileii. (Marcu 1, 23-28) (Miercuri în săptămâna de dinaintea Înălțării Sfintei Cruci)

Evenimentul descris în acest fragment din Evanghelia Sfântului Marcu s-a petrecut la începutul misiunii Domnului în Galileea când, stabilindu-Se în orașelul-port Capernaum, a chemat la ucenicie pe primii viitori Apostoli, Petru, Andrei, Iacov și Ioan, care erau pescari. Mica așezare pescărească se remarcă în toată regiunea fiindcă avea o sinagogă mare și frumoasă, clădită din piatră albă, care era mândria locuitorilor. La acea vreme puține lăcașuri de închinare evreiești puteau fi comparate cu ea în dimensiune și frumusețe.

Domnul Și-a început învățătura despre Împărăția cerurilor în sinagogă, acolo unde evreii se adunau de sâmbătă și la sfârșitul slujbei explicau Tora, cărțile Legii lui Moise. Atunci Iisus a luat cuvântul, învățând pe cei de față. Evanghelia acestei zile amintește că era acolo un om posedat de un duh necurat, iar atunci acela a început să strige: „Ce ai cu noi Iisuse Nazarinene? Ai venit ca să ne pierzi?”. Duhul se adresa la plural, indicînd că nu era vorba de un singur demon, ci de mai mulți. Într-o altă întâmplare asemănătoare, „duhul” se identifica drept „legiune”, o grupă mare de îngeri ai celui rău (Marcu 5, 9). În orice caz, duhurile necurate simt pericolul în care se află, nu suportă apropierea dumnezeirii, își dau seama că vor fi curând pierduți, izgoniți. Ii spun lui Iisus că îl cunosc: e „Sfântul lui Dumnezeu”. Această titlatură este o referire, deși nu directă, la mesianitatea lui Hristos. La această exclamație, Domnul ceartă duhurile și le poruncește să tacă și să iasă. Întotdeauna exorcizarea presupune o scuturare, o ultimă tulburare prin care demonii apasă asupra omului, precum și un strigăt, ca semn al ieșirii, al eliberării celui până atunci ținut de o înlăntuire nevăzută.

Reacția oamenilor e exemplară la această întâmplare minunată, care potrivit Evangheliei după Marcu ar fi prima minune făcută de Domnul. Toți se înspăimântează. Dar este vorba nu de o teamă obișnuită, ci de o frică sacră, ca în fața sfințeniei. Toți se întrebau ce fel de putere e aceea, venită dintr-o învățătură nouă, că și duhurile necurate se supun. Un eveniment de acest fel era neobișnuit, dar nu din cauză că a fost însoțit de exorcism. Astfel de alungări de demoni mai săvârșeau și alte persoane, dar cu ajutorul unor amulete, descânțece, inele, după ritualuri precise care erau cunoscute de mai mulți. Domnul însă alungă demonii cu cuvântul, poruncindu-le să tacă, să nu se mai manifeste. Tăcerea nu e punctul forte al celui rău, acesta fiind motivul unei manifestări agresive, dar care se risipește cu repeziune.

În societatea de azi, dar și odinioară, nu arareori lucrările bune rămân sub tăcere, în timp ce toate relele sunt trâmbițate, povestite, repovestite, înflorite și expuse înaintea tuturor, cum se întâmplă la știrile de televiziune, radio sau replicate pe internet. Aceasta poate și fiindcă binele aparține naturii lucrurilor și de aceea nu face atâta vâlvă cât face răul, atunci când tulbură pacea cotidiană. Mai există și excepții. Elementul-surpriză poate servi și în propagarea binelui. În acest caz, într-o societate poate saturată de neazuri, dureri și probleme de tot felul, o știre bună s-a împânzit repede în cetate, iar de acolo în tot ținutul Galileei. Este o veste nouă despre Iisus Nazarineanul care aduce cu Sine o învățătură nouă, prin care răul e depozat de așa-zisa lui putere.

Sursa: doxologia.ro, Protos. Ioan Dumitru Popoiu

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

• Duminică, 22 septembrie,

- 8.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
- 18.00 Paraclisul Maicii Domnului

• Vineri, 27 septembrie,

- 18:00 Slujba Agheasmei și Taina Sf. Maslu; citirea pomelnicelor care se poartă la biserica noastră

• Sâmbătă, 28 septembrie,

- 07:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Pomenirea morților
- 18:00 Slujba Vecerniei

În fiecare seară, după Slujba oficiată în Biserică, avem și Taina Spovedaniei

O floare și un fluture

Un om îi ceru lui Dumnezeu o floare și un fluture, dar primi un cactus și o omidă.

Omul se întristă, pentru că nu înțelegea de ce a primit un răspuns greșit la cererea sa.

Dar apoi s-a gândit că Dumnezeu probabil are alte multe și mari probleme și s-a resemnat.

Într-o zi omul și-a amintit de darul primit și s-a dus să-l mai privească o dată.

Spre surprinderea sa, din cactusul spinos răsărise cea mai frumoasă dintre flori, iar omida se transformase într-un fluture minunat.

Dumnezeu face mereu ceea ce este corect.

Calea sa este cea mai bună, chiar dacă în ochii noștri pare greșită.

Dacă i-ai cerut lui Dumnezeu un lucru și ai primit altceva, ai încredere.

Fii sigur că El îți va da ce ai nevoie, la momentul potrivit.

Nu întotdeauna ceea ce ne dorim este ceea ce ne trebuie cu adevărat. Însă, cum El nu greșește în împărțirea darurilor Sale, mergi mai departe fără să te îndoiești și fără să murmuri. Cactusul de astăzi poate fi floarea minunată de mâine.

....

Meditează astfel și la lucrarea Dumnezeieștii Liturghii.

Participă la slujbă, duminică de duminică, zi de zi înmulțește rugăciunea și împărtășește-te cu Sfintele Taine. Vei descoperi treptat pacea și taina interioară a Liturghiei, a prezenței harului lui Hristos în tine!

Vei simți că frumusețea tuturor frumuseților, floarea tuturor florilor este Hristos-Dumnezeu, frumusețea neasemuitei iubiri! Taina omului și firescul rugăciunii.

Vei înțelege creșterea în Duhul lui Dumnezeu.

"Dacă apa mării ar fi cerneală și dacă cerul ar fi hârtie de scris, nu poți să scrii totul despre o Sfântă Liturghie".

(Sfântul Petru Damaschinul)